

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

SVMARI

Viatge per Catalunya: Palamós, per Josep Pla.
—Ulls que mireu, (poesia) per J. Figueras Ribas.
—Tot passant (Teatre Cinema-Futbol), per Ll.
Barceló Bou.—Flor de clausura, per Joan Tur.—
Biografies Musicals: Ricard Strauss.—Mar Llatí,
poesia, per Josefina Jardí.—El campanar dels
Sants Metges, clixè per F. Vidal.—Futbol, per
Just.—Crònica local.—Moviment del port.

Registre civil.

Preu: 50 Cts.

LLORENS . Obradors Tipogràfics . Palamós

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la
casa Manuel Frères de Lausanne (Suiça) i

Xocolates

PURES DE CACAU, elaborades en el Convent
de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARIS
EXCLUSIUS:

Pagès i Rocafort (SUCCESORS DE
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

CON UN EJEMPLAR DE LA

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly - Baillièrè — Riera)

*tendrá más de trescientos mil
datos y señas*

de cuantos se dedican al Comercio, In-
dustria, Agricultura, Minería, Ganade-
ría, Profesiones, etc., en la extensa
y rica región catalana

**CUATRO PRECIOSOS MAPAS
EN COLORES**

1 TOMO

SÓLIDAMENTE ENCUADERNADO:

20 Pesetas

Franco de portes en toda España

anarios Bailly - Baillièrè y Riera Reunidos, S. A.
A...
Consejo de U...

Hotel Ibérica

Comte de l'Assalt
BARCELONA
Telèfon, 4915 A.

Allotjament per dia 9 i 10 ptes
Idem per llargues temporades a
preus convencionals :- Coberts
a 4 ptes. Es serveixen banquets
a preus moderats i també es
disposa de lloc per allotjar cara-
banes d'excursionistes amb un

ESPLENDIT SERVEI.

PERFUMES MODERNOS CREADOS PARA HOMBRES

Varon Dandy

**PROBADO ES QUE LA MUJER LOS IMPONE AL
HOMBRE DE SUS ILUSIONES.**

**EN AGUA DE COLONIA, QUINA, LOCION, EXTRACTO,
FIJAPELO, PASTA DENTIFRICA**

PERFUMERIA PAREIRA BADALONA

ESTABLECIMIENTO NACIONAL DE PROMOCIÓN FAMILIAR

PROBADO ES QUE LA MUJER LOS TIENE AL
HOMBRE DE SUS NECESIDADES
EN REGIÓN DE COLONIA, QUINUA, LOCION, EXTRACTO,
FLUPELO, PASTA DENTIFRICA
PERFUMERIA PARRERA BADAJOÑA

ALFOMBRES

TAPICERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume **BARCELONA** :: Call, 21 ::

TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPIÇOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

Piçarra Artifi-
cial Marca

ROCALLA

Representant gene-
ral per laprovíncia
de Girona.

J. Oller. Cervantes, 24. Palamós
TELÈFON, núm. 52

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken
CELLE (ALEMANIA)

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA
MESSERFABRIK REINSHAGEN
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

Jacob Weis &

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

Especialidad en
fotograbados para revis-
tas y catálogos

ALICANTE

N.º 8 Travesía

BELANDO

Hotel i caf  TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la Estació,
del passeig i al costat de l' administració d'automòbils

Habitacions confortables-Espl ndit sal  menjador

MAGNÍFICA SALA DE BANYS D'AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARATX

TELÈFON, 35

ORBIS, S. A.

BARCELONA

F brica pròpia de mobles per oficines-Multicopis-
tes -:- Màquines per calcular i dem s invents
moderns per la oficina

Casa Central

Barcelona

Clar s. n.  5

Direc. Teleg.

Orbis - Barcelona

Tel f. A. 458

Companyia General de Comerç. S. A.

(ABANS MAGI VIÑALS)

Transports i Aduanes

Cases a Port-Bou, Cerbère, Ir n i Hendaya

Carrei Cristina, 2. Telèfon 1692. Barcelona

**CEREBRINO
MANDRI**

**CURA EL DOLOR
DE CABEZA,
NEURALGIAS, DOLORES
NERVIOSOS O REUMATICOS
Y LAS MOLESTIAS PERIODICAS DE LA MUJER
NUNCA PERJUDICA**

MARCA REGISTRADA

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, ni tercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por **Francisco Mandri**, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, **Escudillers, 6, Barcelona**

VIATGE PER CATALUNYA

PALAMÓS

De les viles de Catalunya que conec, per aquesta de Palamós hi tinc una preferència marcada. En el meu primer llibre hi ha una "Pintura de Palamós" que és un intent de reproducció de la vila vuitcentista. El Palamós d'avui és molt diferent de com devia ésser fa setanta anys. De fet però, hi ha els mateixos elements essencials. La població és més gran. Pel cantó de ponent, les fàbriques baixes amb les parets blanques i les cases barates li donen un aire de campament nou i improvisat. En el moll hi ha molt més trànsit i de vegades els vapors volten tot el morro que fa el port vell. En realitat, però, la població no s'ha mogut, i la vila vella no s'ha transformat. De la terrassa que hi ha davant del Casino dels senyors es veu el mateix esplèndid panorama de la badia, que

diguin el que vulguin, no té pas comparació legal.

Palamós és un poble ben situat. És en el fons de la nansa d'una badia fabulosament elegant, posat sobre un terreny alt que avança un xic endins del mar. En el cantó més dolç de la nansa, hi ha el port, i les cases s'arreglaren davant de la riba, mirant a ponent i a mig-jorn. L'alçada del terreny encimbella les cases. De lluny es veu el poble coherent i lligat entorn del campanar, davant de la mar. I l'alçada que té el poble permet, naturalment veure les coses d'una manera folgada, sense arribar al panorama malaltís romàntic, comportant però totes les gràcies del pujol una mica llevat. En aquesta riba de cases, hi ha un dau. És la placeta que es fa davant del Casino dels senyors. Per arribar-

hi s'han de pujar unes escales. A dalt, hi ha un pedrís. És d'aquest pedrís que cal mirar les coses. A sobre, hi teniu el campanar. A baix el port i la platja. Més enllà la costa i la mar. És dedicat.

Suposo en el lector en aquest moment, les saludables condicions de badoç i de desenfeinat que té el seu present servidor. Feta aquesta suposició, Palamós per força ha d'agradar. L'istiu passat he perdut en el pedrís de la placeta hores precioses. No em cansava mai de mirar. A baix, al primer terme de la platja, hi havia els mestres d'aixa i els calafats. Feien bullir l'olla de quitrà. Hi havia tres o quatre barques panxa enlaire, a les quals anaven enfonsant claus. Els martells feien un soroll puntejat. Unes barques velles eren cobertes de roba posada a assecar. Més enllà hi havia una restallera de casetes de bany. Pintades amb colors frescos, amb la escenografia de faixes de colors violents superposats, semblaven el somni literari del banyista mitjà. Sobre la sorra de color de rosa el vent feia dansar les flames blaves de la reverberació solar. A les cases del barri de Sant Antoni, el sol derritia el blanc de la calç. Més ençà dels calafats, començava el moll. Hi havia unes piles de carbó mineral amb aquelles petites puntes d'agulla com diamants. Més enllà davant d'un veler, hi havia una estesa de bocois i barrils. Semblaven les entranyes del vaixell posades a reposar. A l'esplanada del moll, s'amuntegaven les caixes de suro aglomerat. Les caixes de barrots de fusta deixaven veure el color de cafè del suro cremat. Darrera de las caixes, un va-

por arbolava una gran bandera americana amb el blau estrellat. Uns mariners negres, recolzats a l'orla ensenyaven unes dents blanques i tristes i unes mans rosades.

Veure treballar als altres és un plaer que per la majoria de les persones és un plaer aigualit. Sempre trobem a dir sobre el que fan els altres i suposem que ho fariem millor. Aquestes absurdes crítiques maten la joia a l'ou. L'istiu passat trobava que el treball que es feia al moll de Palamós era immillorable. Les grues funcionaven admirablement, els carros anaven i venien que era una delícia, els descarregadors feien goig de mirar. El petit tren comarcal feia, al costat dels vapors, un paper petit envejable i petulant. Sobre el carbó, els camàlics mig nusos, semblaven figures de la Capella Sixtina. Els escrivents anaven per l'esplanada amb la ploma darrera l'orella. Contemplant el moviment de corrioles que pujaven i baixaven, l'issada i l'amollada, l'entrada i la sortida dels carros, passava hores entretingudes. Per escriure encara, hi havia sovint el plaer de veure salpar un bergantí o una goleta amb totes les veles desplegadas. Era molt fi.

No s'ha d'oblidar encara que tot aquest treball humà està emmarcat a sobre d'una badia de cobalt d'una gràcia incomparable. La costa es veu fins passat Sant Feliu. A l'horitzó és una mica difuminada. Més ençà la platja d'Aro, absolutament verge encara d'arquitectes i de estiuejants, és una pinzellada de canyella perfumada. A primer terme la sorra arriba fins a Torra Valentina. L'aigua fa, a la platja, una corba d'anca adolescent sobre un fons de

muntanyes. La terra és més aviat baixa i fa un pla redossat a sota Romanya i la Ganga. La vila de Calonge, voltada d'horts clars, toca per uns olivars la primera estribació de la muntanya. Més a primer terme i mirant al nord, la vila fuig, per Sant Joan de Palamós per la vall de l'Aubi. Però les gràcies d'aquest paisatge qui ens les podria contar? De dibuix, sobretot, el conjunt és admirable. No hi ha res monstruós ni cap cosa que no estigui a la mida humana. De color és una altra cosa. Potser, com tot el paisatge català, és una mica pobre. Tenim un sol que fa una llum que no l'acompanya gaire. De

tota manera, els canyelles d'aquesta terra i els blaus d'aquesta mar són els colors dels grans paisatges clàssics.

L'esperit de la vila és liberal, generós, republicà. És una població industrial i de trànsit. Ha donat grans treballadors que han sabut esmerçar la plata. Com a tota la costa, les dones tenen una tendència a esdevenir odalisques abundants i ben plantades, l'ull negre i la cella dibuixada. No hi ha pas coses típiques. La vila sembla despersonalitzada. És un poble obert, positiu, que marxa amb unes veles negres i fortes als pals.

JOSEP PLA

Ulls que mireu

Ulls que mireu
i no hi veieu,
perquè guaiteu el cel
si no heu de veure-hi cap estel?

De l'enyorança de la llum
la vostra vida se consum;
i jo us mir, amb tristesa
barrejada d'esglai
quan considero vostra orbosa
que no s'aclareix mai
i us posa fites a l'espai.

Vostre mirà enfosquit
és com les ombres de la nit;
el vostre cor omplena
del més amarg neguit,
i sou esclaus d'una cadena
que dura fins a l'infinit.

Ulls que mireu
i no hi veieu
perquè guaiteu
el cel, on per vosaltres
no pot brillar-hi cap estel?

J. FIGUERAS RIBAS

Tot passant

Teatre = Cinema = Fútbol

Nosaltres no tenim pas la costum de blasmar constantment les tendències i els gustos actuals, ni de retreure i alabar a tothora les costums del temps passat; car ja sabem per experiència que allò que deia Jordi Manrique:

«Cualquiera tiempo pasado fué mejor» moltes vegades és força relatiu, encara que les persones entrades en anys trobin quasi sempre molt més escaient el que es feia en la joventut llur que ço que fa la actual.

Una cosa però ens furga el magí, i és que trenta anys enrera els ídols populars eren, deixant a part els Bombita i Belmonte, una plèiade de cantants de diferents genres, tenors, tiples, barítons, amb algun que altre actor dramàtic de primera fila que tothom venerava àdhuc els qui no tenien facultats ni discerniment per jutjar-ne els matisos.

És que l'art líric principalment i el dramàtic estan en decadència?. No cal pas dubtar-ho.

Ja sabem que s'ens dirà que la popularitat dels artistes que enyorem no fou mai tant extensa com la que frueixen les principals estrelles i els asos de la pantalla d'avui. Això segurament que és així, però Déu nos guard de comparar els anys d'estudis musicals que tingueren que suportar aquells, amb l'aprenentatge d'aquests, car llavors si que l'art, bó i reconeguent els mèrits dels d'avui, sofriria una vergonyosa fallida.

Que la pantalla hagi mort el teatre és un fet consumat i no cal cercar-li paliatius; però el que ens dol és que

el teatre líric en sofreixi igualment les conseqüències; car els estudis musicals que necessita cursar tot artista, valen quelcom més que tots els gestes i les poses, per més expressius que siguin, de les estrelles i els asos del nostre temps.

Però el que ens costa de comprendre és quan oïm a persones grans que en llur joventut no jugaren ni conegueren el fútbol, que en l'edat madura s'hi hagin donat plenament, i s'hi entusiasmin com els joves que no han vist altre cosa. Això és el que ens ha intrigat més.

És clar que no són pas majoria, però són en nombre força crescut i és un signe alarmant que prova que aquest joc anglès sab ficar-se per tot arreu.

Nosaltres comprenem perfectament que la joventut actual s'enlluerni amb l'aureola popular d'en Zamora, en Samitier i alguns altres; però que els vells s'hi entusiasmin no ens en sabem avenir.

Així com hi ha qui creu que el fútbol matará les curses de braus, ja que ambdós espectacles tenen en part quelcom de comú, el xibbarri, i la lliure expansió popular per exemple, bó serà que així sigui; però cal tenir en compte que no esdevingui massa brutal, i sobretot que no desperti altre volta les rancúnies i les bandositats d'un poble amb l'altre com malhauradament sembla que en surt alguna guspira de tant en tant; car si així fos, no guanyariem gran cosa en el canvi.

LL. BARCELÒ i BOU

Flor de clausura

Poemes de la vida prosaica

El claustre està inundat de la claror somorta capvespral. Del jardí puja la cantadissa dels aucells que cerquen solpluig a l'arbreda. Els monjos, reçat ja el Rosari esperen passejant l'hora del repàs. Tot, l'ambient, l'hora, el sol que s'en va dóna un tint melangiós a les coses, posa un punt de tristor a n'els cervells.

Fra Joan assegut a la balaustrada sembla mirar aquell conjunt. Més els seus ulls miren sense veure, puix son pensar ha fugit vers coses passades. Dirieu que no glateix son cor, que la vida ha fugit del cos seu si de tant en tant les seves mans no es crispessin i dels seus ulls en brollés una llàgrima.

Si tots els claustrats són venerables, fra Joan tot i siguent el més jove, és així mateix qui més respecte imposa. Cercles moradencs envolten els seus ulls, una mica de cendra fa més aristocràtic el seu front ample i en el seu conjunt s'endevina l'home elegant que la vida de reclòs no ha pogut esborrar. I fra Joan plora.

Fra Lluís, el més humil de tots, el fervorós, el místic, ha vist les llàgrimes i s'acosta a consolar-lo. I les paraules conhortadores al brollar dels seus llavis prenen més suavitat encara.

—Es inútil, germà, li respon el dolorit. El meu dolor no pot ésser esmortuït amb paraules. El molt pregar, les penitències continuades res han pogut contra el corçó qu'em rosega! És tant gran el meu dubte!

El sol s'ha post ja. Tonalitats opalines donen un contrast de llum amb l'habit cendros dels monjos.

—Tindria jo dotze anys escassos quan vàreig notar encesa a n'el meu cor la flama del misticisme. M'atreia la pau dels claustres, el consagrar ma vida al res i per altra banda em feia basarda la lluita cruenta de la vida. I a la meva mare, el meu únic amor a la terra, vaig acudir demanant el permís per seguir ma vocació. Com era de gran mon temor i com glatia de tristesa quan els seus llavis amorosos varen obrir-se per dir-me: ¡Fill meu, no puc detindre't, més em plau tant tenir-te vora meu! Espera després que jo mori.—Vàreig atendre l'amorós prec...

I passaren els anys. En tenia quinze quan la mare em deixà. Fins ara ha estat aquest un dels més forts sotracs de la meva vida. Els seus ulls es giraven vers el Jesús que damunt el seu pit tenia i li demanava el consol que la vida es complavia negar-me. «Espera després que jo mori» semblaven dir-me els llavis muts de la mare. Havia esperat. Més la vocació no era en mi. El món, els plaers que havia ja tastat podien més que Déu. I a lallar nostra on l'abrandament de l'amor no hi era feia de tant mal viure!

De la capella venien les veus esmortuïdes dels monjos. Un ventijol humit posava un calfret a en el cos dèbil de Fra Lluís. Son company seguí:

—Qui podrà dir mai les dones que pels meus braços passaren. D'elles no

en resta ni el record. Qui pot recordar els plaers gaudits sense mida, les bojes orgies, el gastar sense fre a què el desamor dels meus em llençà. Sols de tant en tant quan un nou dolor en llatzerava em creia sentir la veu de la mare: «Espera després que jo mori». I era tard ja! Fastiguejat del món em veia massa pecador per trobar la pau a n'el claustre. Vàreig cercar a la turbulència d'una política agressiva i perillosa l'oblid i la mort. Endebades! Una i altra de mi fugien. Un dia...

La mà de Fra Joan es crispà en el bras de l'humil oient. Semblà reviure aquell dia...

... và passar una noia. I jo, l'home a qui els anys havien posat el fred a l'ànima, que per no creure no creia a n'el Déu que un jorn estimà; caigué com un infant a n'el parany que uns ulls l'hi posàren. La vàreig estimar, adorar amb tota la folia dels vint anys. Ella digué estimar-me, em parlà de l'amor i jo! càndid! en ella vàreig creure. Que en fou de dolorós mon despertar! No m'estimava! Em semblà per primera vegada que el Diví Redemptor em negava el seu ajut perquè l'havia traït. Altra vegada a Ell vàreig girar els ulls. Més mirant a dintre meu em veia tant pecador, tant pervertit que hauria estat un sacrilegi somniar en la pau d'una reclusió.

El temps, i més que res una gran malaltia, guarí la ferida del desengany. I la malaltia em dugué un nou amor.

Com vàreig lluitar amb ell! Havia patit prou! Més, poc a poc d'una manera imperceptible, aquell gran amor entrà dins meu.

Sense estridències, sense l'arborament de la juvenesa estimava a n'aquella dolça Teresina com a lo més gran

de la vida. Era per mí l'únic motiu per viure, la dolça mareta perduda, el meu tot. Per fi havia trobat el meu oasis en el desert del viure. Altre vegada, com quan era infant em sentia feliç, amb la dolça felicitat del quí, tenint l'amor, ho té tot.

Més, vingué la Mort i s'enamorà d'ella. Era més poderosa que jo i amb ella per sempre més marxà...

Les llàgrimes rellisquen per les galtes del trist. Fra Lluís sent també titil·lejarles en ses parpelles. I la trista narració segueix:

—Des de aleshores em teniu amb vosaltres. Em semblà que Déu m'havia maleït perquè no anava vers els seus braços i vaig creure que amb el meu patir ja tenia prou penitència. I ara, cada hora, a cada instant passen per davant dels meus ulls de pecador les dones que he estimat, i per final aquella, perduda per sempre, a qui estimo encara... Fra Lluís, el místic s'enterní al oïr aquell «l'estimo encara». El claustre fosc semblava més clar per aquelles paraules.

—El dubte em rosega i em demano si vaig vers a la Glòria o vers a l'Infern amb el que no sé si és sacrifici o sacrilegi. No sé si m'ha portat al convent la meva vocació o l'amor a l'aimada morta...

Al campanar veï sonaren hores, Fra Joan plorava amb el cap entre les mans. Fra Lluís meditava. Dels seus llavis s'escapava una oració. Del jardí pujaven bravades de flors perfumades, sensuals aromes. La lluna il·luminava el claustre romànic. Remors llunyanes venien del món. Fra Joan plorava. Fra Lluís estava resant...

JOAN TUR

8-11-27

Biografies musicals

Ricard Strauss

Ricard Strauss fou nat a Munich l'onze de juny del 1864; en aquella època el seu pare Franz era professor de trompa de la Càmara Reial, i confià l'educació musical de son fill al reputat Mayer, mestre de Capella i de la Cort.

Des de jove ja demostrà excepcionals qualitats per la direcció d'orquestra i reconeguent-ho així el cèlebre mestre Haus de Bulow l'agafà baix la seva direcció, aconseguint en breu temps, fer-lo anomenar director de música de la Cort de Meinnigen.

Llur carrera de director ha sigut brillantíssima i tots els públics d'Europa i d'Amèrica han pogut constatar en diferents ocasions llurs genials aptituds davant de les més cèlebres orquestres. En 1896 fou nomenat director de l'Orquestra de l'Opera de Munich. En 1889 és director de la cort de Wesinar. Cinc anys més tard retorna a Munich per ocupar aiximateix la plaça de Director de la Gran Opera de Berlin i en 1908 el govern prusià li confia el càrrec de director General de música. Més tard, i durant sa residència a Berlin, abandonà la direcció d'òperes per dedicar-se solament a concerts simfònics.

Quan fou acabada la Gran Guerra, i després d'haver efectuat quiscunes excursions a Amèrica, ha vingut exercitant la direcció de l'Opera de Viena, de quin càrrec ha renunciat fa uns

dos anys amb el ferm propòsit d'abandonar dintre de poc la carrera de director. Amb aquestes circumstàncies fou quan l'empresa del Gran Teatre del Liceu, de Barcelona, pogué confirmar el seu desig de presentar-lo al públic barceloní.

La producció de Ricard Strauss enllaça amb un considerable número de genials produccions, que, per sa reconeguda importància l'han posat al davant de tots els músics contemporanis. En sa primera època es dedicà amb preferència a la música *da camera*, composant ademés d'un sens fi de «lidars» un Quartet per a instruments d'arc (op.2), Sonates per a piano (op.5), per a violoncel (op.6), per a viol (op.18) i Quartet per a piano i corda (op.13). Té, ademés, una serenata per a instruments de vent (op.7), un concert per a violí (op.8), i un altre per a trompa (op.11). En el gènere de grans obres simfòniques que li han dat tanta tanta celebritat, començà per compondre una marxa a gran orquestra (op.1), seguint d'una obertura de concert (op.4), la Simfonia en *re* menor (inèdita), altra simfonia en *fa* (op.12), i la Fantasia Simfònica «Records d'Itàlia» (op.16).

Apart d'aquestes obres de joventut, la fama de Strauss, s'esdevingué en son primer gran poema simfònic «Don Joan» (op.20), que en tan breu temps el popularitzà d'aital manera i al

que seguiren «Macbeth» (op.23), «Mort i transfiguració» (op.24). «Les juguesques de Till Eulenspiegel» (op. 28), «Aixís parlà Zaratustra» (op.30), «Don Quixot» (op.35), «Vida d'Hèroe» (op.40). «Simfonia domèstica» (op.53) i «Simfonia dels Alps» (op.46). Després d'aquestes considerables produccions, ha compost dues *suites* per a petita orquestra, una basada amb la comèdia de Molière «El burgés gentilhome» i altra a l'entorn de «Dança de Couperin».

En quan a obres teatrals ha confeccionat les òperes que segueixen: «Guntram», «¡Foc!», «Salomé», «Elektra», «El cavaller de la rosa», «Ariane en Naxos», «La dona sense nom» i darrerament la comèdia lírica «Intermezzo». A n'aquestes tenim d'adjuntar-hi els balls de gran espectacle «La llegenda de Sant Josep» i «Schlagobere».

Ademés té feta una refundició de l'Òpera de Cluc «Ifigenia en Tauris».

En mig de les obres de Ricard Strauss, desconegudes per a nosaltres, devem anomenar «Enoc Ardens», melodrama de Tennyson, amb acompanyament de gran orquestra.

A part d'això s'ha significat aquest il·lustre compositor com a musicògraf en innombrables escrits i singularment revisant i completant el «Tractat d'Instrumentació de Berlioz».

A Barcelona, ha fet Strauss quatre visites. La primera vegada fà més de vinticinc anys, sigué presentat pel Mestre Nicolau, en llurs concerts del Teatre Líric, per a donar a conèixer el «Don Joan». La segona vegada en el gran Teatre del Liceu, amb sa «Vida d'Hèroe» i l'última en el «Palau de la Música Catalana» al davant de l'Orquestra Filharmònica de Berlin.

Mar Llatí

Lema: Dolça enyorança

Mar llatí que breçaves
mos somnis d'infantesa,
mes il·lusions guardaves:
tota ma juvenesa.

Lluny teu, quina recança,
et cerco i no t'oviro:

és dolça l'enyorança...

i a les nits et somnio.

Poblat de blanques veles,
que gronxen ones blaves:

reflectint les estel·les...

que de nit fan sardanes.

I veig oh, visió bella!

ma llar Empordanesa,

que acull l'ànima meva

omplint-la de dolcesa.

I contemplo una nina,

d'esguard asserenat:

que sembla una goguina...

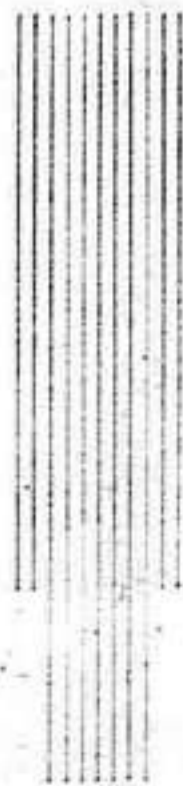
somrient a l'enyorat.

Madrid-Juny-1927

JOSEFINA JARDÍ CODINA

El campanar dels
Sants Metges

Dibutx per F. Vidal

Apunt pres en el nostre camp, per F. Vidal.

Futbol

Partit de Campionat

Palamós 1—La Bisbal 0.

Aquest fou el resultat després de 90 minuts d'un joc que més semblà un partit de quarts equips que de campionat. L'actuació migrada per ambdós bàndols, decepcionà al nombrós públic que presencià el partit. Els de casa jugaren molt, es mogueren moltíssim, en fi, dominaren sempre però no feren res d'interessant, perdent amb una calma que no arribem a entendre quasi totes les ocasions, que es presentaren abastament.

Quants xuts moriren febles als peus de les defenses contraries! En sabem el mal. La nostra davantera continuament cambiada no pot cohesionar-se, i per tant no és poden produir avenços massa perillosos. Demostració palpable de lo que diem n'ha sigut el partit que comentem.

L'equip de la Bisbal ens ha confirmat que està baix de forma. Si una reacció en les seves files no arriba

prompte, el resultat de la primera volta no serà molt afalagador per a ell, car li manca enfrontar-se encara amb tres equips forts i molt bregats.

Com diem més amunt, el partit fou dolentot ajudant-hi força l'arbrite Sr. Baró amb els seus fallos desconcertadors que li valgueren repetides xiulades.

Deixant apart aquests petits comentaris passarem a descriure el «film» del partit.

De sortida, el Palamós arribà a la porta bisbalenca tant valentament que el meta ha tingut que llençar-se en «plongeon» formidable.

Seguidament el Palamós tira tres corners consecutius sens resultat. Ribas tira un «gems» directe a porta que para el meta esquitllant-li i rebutjant flux, rematant còmodament en Molla que marca el primer i únic goal de la tarda. Aquest tanto no produeix copdicia d'empat. Joc fred. Pilotes amunt i avall. Res. Reposem. Així ens atrapa la mitja part.

En la 2.ª, el Palamós aguantant-se davant porta contraria. Molla i Forner no estan d'acord perdent aquest un moment bó per els seus.

Domina absolutament el Palamós. Corna contra La Bisbal amb aclarida de meta que remata Forné als núvols. Aut i més auts. Mans de La Bisbal que no volen ésser vistes. Xiulets. De-cau el joc. Ultims moments, joc altern.

Nova ocasió de Marcar. Forné perd la jugada. Final.

* * *

Els partits de campionat corresponents als dies 13 i 20 de Novembre que devia jugar el Palamós amb L'Olot i Figueres són sospesos. Neva a Olot i fa mal temps a la província tota.

* * *

Partit de campionat

Palafrugell 2—Palamós 0

Decididament els partits concertats entre el Palamós i el Palafrugell són considerats, ja avui dia, entre els aficionats dels dos pobles veïns com els de màxima emoció i podem dir de màxima...taquilla.

La rivalitat, noble però, es manifesta a cada nou partit.

Els uns, potents, per arribar a produir el màxim de goals. Els altres, febles, per aturar l'empenta del poderós. Si els aprenents del Palamós obtenen avui resultats dignes ja de tenir-se en en compte, a mida que els equippers vagin rebent les lliçons de la mateixa pràctica, els avui febles però immensament voluntariosos, presentaran cara...i quant aquest cas arribi pocs seran els sorpresos.

Una firma ben coneguda també ens ho avança i una junta, la del millor equip provincià, dona ordres i arreglera davant el nostre modest equip, en el seu camp, als seus millors homes, a l'equip de les seves esclatants victòries. Honor que agraim a dita Junta i que a l'ensem enlaira els colors palamosins.

La victòria del Palafrugell era ja per descontada.

Però els primer sorpresos del resultat fóren ells mateixos, i és senzillament que els nostres sortiren al camp plens d'entusiasme i d'un braó molt lloable.

Fins i tot es permeteren arribar qualques vegades, poques, als dominis de Martí II.

Jugà el Palafrugell enèrgica i ràpidament amb estil formós. La seva davantera ben ajudada per la ratlla mitja bombardejà continuament la porta defensada per un petit, però gran porter.

En Bonal en una de les seves arrancades va batre netament a en Mayor d'un tir estrepitós i abans de la mitja hora de joc. Domina el Palafrugell. Ventura que resta entre mitj del seu lloc i la defensa, ajuda encertadament al trio defensiu. També Dimas aguanta molt de joc ajudat per en Gay que es mostra indecís. Una escapada nostra és trencada arreplegant la pilota en Pons qui corrent la linea quasi desde corner centra esplèndidament amb precisió tal que la pilota per si sola s'endinsa en la xarxa per l'àngol superior esquerra. Davant aquest goal el públic tot resta sorprès, fins i tot el mateix Pons. Nosaltres prop d'ell hem observat el seu moviment de sorpresa. Aixís obtingué el Palafrugell

el seu segon goal i últim de la tarda arribant amb aquest resultat al final de la 1.ª part. Comentaris molts, favorables uns per el Palamós i en particular per el seu meta i mitj dret i altres més o menys de crítica per el Palafrugell. Els nostres es mostraren contents del resultat. Ens diuen que lluitaran amb més braó i que no estan afadigats.

Es aixís doncs de sortida i al començ de la segona part, el Palamós es trasllada a la porta de Miquel uns moments essent allunyats després per defensar la nostra. Es tiren dos corners sens conseqüències. El poc que arrepleguen els mitjos l'entreguen a l'ala esquerra i veiem com l'Aliu està rabiant.

Venen seguits una col·lecció d'auts. Una nova avançada i el pal s'encarrega de salvar un tanto al Palamós. Arrencada d'en Thorman que passa llarc al extrem Molla i aquest a Aliu qui xuta sens preparació passant la pilota per damunt l'horitzontal. Ara és a en Thorman que li passa el mateix.

Després d'una «melée» davant porta que aclareix Mayor s'atura el joc no sabem perquè. Uns Blocatjes d'en Mayor són aplaudits i En Dimas amb el cap salva oportunament i tot seguit, novament en Mayor. Els últims moments són del tot favorables al Palafrugell.

Una forta ovació, de 500 palamosins que es traslladaren a Palafrugell premià la tasca defensiva, insuperable, del seu equip.

Els equips foren.—Palamós—Mayor, Dimas, Gay, Ventura, Bossacoma, Gou, Aliu, Molla, Thorman, Esparraguera, Barber II.

Palafrugell.—Martí II, Esparragó Bussot, Castelló, Pons II, Cabanes, Pons I, Bonal, Miquel Costa i Martí I.

* * *

Partit de campionat

Ceida 3—Palamós 2

Dos partits seriosos ha tingut que resoldrer el Palamós en camp foraster. Ha sigut vençut és veritat, però per resultats que mai podiem concebrer. La impressió dominant, era que la lluita amb el Ceida seria més activa que amb el Palafrugell; és a dir que el marcador estaria més en dança a favor del Ceida.

Sortiren els nostres al camp freds, s'ens esperit de lluita amb l'idea de «ferem segons veurem». No senyors. En protestem d'aquesta actitud. Un equip conscient del seu deure deu entrar al camp disposat sempre a guanyar, a portar llorers al seu Club, no derrotes! Espolainats per l'amor propi davant un 3 a 0, els seus vuit minuts últims, de treball insuperable els salva d'una vergonyosa derrota. En menys temps del que empleiem en escriure-ho foren marcats dos magnífics goals per mitjà d'en Thorman i d'en Molla. Es tiraren 7 corners contra el palamosins per cap als del Ceida. Mancaven quatre minuts de joc quan en Dalmau produí un «penalty» i oh sarcasme! l'arbrit no el donà per vàlid. L'amic Reig contà fins a divuit fauts pitats contra el Palamós, en la 2.ª part; no és d'extranyar doncs que la indignació dels palamosins creixés minut per minut i que esclatà al no concedir-se el penalty. Aquest senyor, que no sabem quin tort li ha pogut fer el Palamós, és el Sr. Baró. Si les seves actuacions d'arbi-

ratje son totes de l'istil de les darreres, irremisiblement, públics molt més nerviosos que el nostre, tal com avui s'enten el futbol, poden donar-li una lliçó teòrico-pràctica. Dos defectes té per a nosaltres! Parcialíssim i desconeixedor de la seva important tasca. Ho assabentem a la Federació.

Per últim en plé domini del Palamós, i ja les fosques (l'àrbitr es presentà amb vint minuts de retràs) pità el final del partit un minut i mij abans de l'hora.

De darrera hora assabentem que en el partit jugat a Palamós, entre nostre equip i el de La Escala F. C., després

d'un partit magnífic en què demostràrem tècnicament els notables progressos conseguits, s'arribà al resultat al nostre favor d' 2-1 amb el què l'estat comparatiu de la puntuació i gols resulta ésser:

	PARTITS				GOLS		
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Port-Bou F. C.	8	6	1	1	22	4	13
Palafrugell F. C.	7	6	0	1	40	5	12
C. E. i D. A.	7	4	1	2	21	13	9
U. E. Figueres	7	3	1	3	12	19	7
Palamós S. C.	6	3	0	3	6	12	6
La Escala F. C.	7	2	2	3	14	17	6
Olot F. C.	6	1	1	4	6	16	3
U. E. Bisbalenca	8	0	0	8	2	34	0

JUST

Crònica Local

Comencem el mes amb temps revolt i frescor. Una nit, la ventada trencà els caps del vapor *Pura Resilla* que, quasi del tot descarregat del moresc que portava, ofería al fort vent de mig-jorn la seva panxa llarguíssima. Les ancles llauraren pel fons arrastrant totes les cadenes, i caps que trobà en són camí emportant-se'n en afrosas barreja totes les embarcacions, balandres, pailebots que trobà al pas i reunint-ho tot en el començ del moll comercial. Sortosament, fou la ratxa de poca durada i permeté fer els treballs de salvament amb relativa facilitat. Les pitades d'auxili del vapor anomenat atragueren al moll bon nombre de curiosos que, val a dir-ho, ajudaren

eficaçment en la llarga i penosa tasca de desfer l'entrelligat. Prop de mitja nit quedava conjurada la situació sofrint els barcos sinistrats àvaries sinó greus, de consideració.

Fou d'elogiar el bon comportament del pràctic Sr. Gutiérrez, Contramestre Sr. Sierra i demés autoritats.

S'han reobert en les Escoles de nois i noies d'aquesta vila, les classes gratuïtes per *adults*, siguent molt concorregudes pel jovent d'ambdós sexes.

En l'Església Parroquial, l'Associació de Filles de Maria dedicà a la seva Patrona, una novena amb sermó que predicà tots els dies el Rvd. Carles Vi-

dal. Com a conclusió de festa el dia de la Puríssima, fou celebrada una Comunió general i un sermó a la tarda. Tots els actes es vegéren concorregudíssims.

Treballant en la descàrrega de moresc en el vapor «Pura Resilla» li caigué al cap a n'en J. Faus Oliveras un càntir des d'una considerable alçaria produint-li greus lesions. Conduït a l'Hospital de la vila, fou degudament assistit per l'especialista de Girona Dr. Coll i els metges del mateix establiment que es desvetllaren en la seva cura. Aquest xicot, que conta amb moltes simpaties per jugar com porter en el Club de futbol local, sigué objecte de freqüents mostres d'atenció per part de tothom car fóren molts els que s'interessaren per ell. A hores d'ara i després d'haver passat per moments molt anguniosos està ja en estat ben satisfactori.

Ho celebrem.

Morí als 69 anys d'edat, en Joan Bardera Casanovas. Llur enterrament i funerals fóren força concorreguts palesant les grans simpaties que contava el finat en nostra vila. (A.C.S)

El nostre condol a la seva família.

A la Cooperativa celebren reunió extraordinària amb motiu de presentar la Comissió nomenada el Reglament per la Nova Obra Social i Humanitària que emprèn la Societat. Fou molt concorreguda.

Al ECONOMIC CINE el dia de la Puríssima tenen la «Troupe Olimpia» projectant-se ademés les cel-lebrades

pel·licules «La Mujer y el Bruto» interpretada pels coneguts i aplaudits artistes cinematogràfics Patsy Ruth Miller i Normand Kerry.

El dia 27 en què el Palamós S. C. es traslladà a Palafrugell a jugar el partit de campionat contra el Club d'aquella xamosa població veïna fóren més de 500 els que es traslladaren allí amb la consegüent animació. El partit fou d'una emoció extraordinària guanyant els palafrugellencs per dos gols a zero.

En el «Teatre Carmen» es passen les cintes «Los Amores de Mannon», «Del abismo a la cumbre», «La Represa de la muerte», obtinguent grosses entrades.

Els lladregots continuen fent de les seves. No contents de llurs darreres «proeses» assaltant magatzems i cases deshabitades, aquests últims dies han robat en diferents cases de camp dels entorns de Palamós, emportant-se'n diferents caps de bestiar. La guardia civil donà algunes batudes, resultant de moment infructuosos llurs esforços per descobrir o empaïtar als cacs.

El Campió de billar Sr. Murtra actuà darrerament en els casinos «La Unió» i «El Port», en el «Café del Teatre» i en el «Royal Sport Bar». Les magnífiques jugades executades per el Sr. Murtra fóren aplaudides i admirades pels aficionats palamosins.

Tenim l'honor de publicar en aquest número l'article «Palamós» de Josep

Pla, publicat darrerament en el bell diari barceloní «La Nau».

Al fer-ho, estem convençuts de que ens ho agrairan els que no poguéren assaborir-lo en aquell periòdic.

* * *

Talment com anunciàrem en nostre darrer nombre, s'ha celebrat en l'Hotel Geroglific de la Platja de La Fosca, una tanda d'exercicis parroquials, la vuitena de l'Empordà i primera d'hivern. Fóren 48 els exercitants inscrits, tots ells del Bisbat de Girona i sis d'ells de nostra parròquia. Fou dirigida per els Rvnts. P. P. Joaquím Vila S. J., Josep Montfort S. J. i el Rvnt. Mn. Pere Dausà, Sacerdot de l'Obra i organitzada per la Delegació Parroquial d'Exercitants d'aquesta vila de la que en són: President, En Andreu Ribera; Secretari, Carles Vilar; Tresorer, En Guillem Noya; Vocals, N'Antoni Plaja i En Manel Torregrosa i Director el nostre zelós Rector, el Rvnt. Mn. Ramón Coma.

La Festa de conclusió d'aquesta tanda fou formosíssima aplegant-se el Diumenge dia 11 de Desembre en aquesta Vila una immensa gernació entre la que hi havia nombroses representacions dels Exercitants de Figueres, Sant Feliu, Girona, La Bisbal, Palafrugell, Cassà de la Selva, Bagur i de tota població en què ha fructificat aquesta gran Obra dels Exercicis. Tots ells acudíren a dos quarts de vuit del matí a l'entrada de la Vila per rebre els Exercitants d'aquesta tanda que venint de La Fosca fóren traslladats a aquesta en llarga corrua d'automòbils. Tot seguit s'organitzà la professó que fou lluïdíssima arribant a l'Església al Cant del «Crec en un Déu» i de l'«Himne de Perseverància» i en mig

d'un extraordinari entusiasme. Insuficient resultà nostre temple per la grandada. Digué la Santa Missa nostre Rector Mn. Ramón; predicant un sentit parlament que traslluïa una intensa emoció el Rvnt. P. J. Josep Montfort.

Prova palesa de l'extraordinària concurrència n'és el fet de què s'acostàren a la Santa Taula més de 500 persones, homes en llur majoria.

Acabada la cerimònia religiosa, es traslladàren els Exercitants i acompanyants en manifestació al Teatre Carme on es celebrà un esmorzar de germanor, finit el qual, el jove Daniel M.ª Brusi llegí la poesia dedicada a l'obra dels Exercicis i composta per en Francesc Carreras de La Bisbal. Seguidament parlàren els Exercitants d'aquesta tanda En Josep Gratacós de La Bisbal, En Joan Barti de Sant Antoni de Calonge, En Joaquím Sardó de Calonge, En Pere Costa de Santa Coloma de Farnés, En Joan Valmaña de Palamós, En Francesc de A. Barceló de Cassà de la Selva. A continuació, en Narcís Carreras i en Jaume Rosich, ambdós de La Bisbal, El Rvnt. Mn. Pere Dausà, El Rvnt. Mn. Pere Arolas, Rector de Figueras i el Rvnt. P. Montfort, organitzador general de l'Obra que clogué els parlaments i l'acte començant l'Himne de Perseverància que fou continuat amb entusiasme per els assistents mentre es desallotjava el local.

Tots els oradors fóren calurosament aplaudits.

Han contribuït no poc en l'explendor de la solemnitat, la Junta d'aquesta Delegació i també d'una manera especial, el ferm perseverant En Antoni Llansó.

L'espectacle de la Vila, commoguda per aquests actes, fou aconhortador, regnant durant tot el dia una intensa animació.

Per a la segona tanda, que s'ha de començar el dia 9 del vinent Gener, hi ha ja alguns inscrits.

Es troba greument malalt el mestre Josep Casanovas (Paixero) qui serà operat en breu en l'Hospital de Girona.

No cal dir com celebrarem el seu prompte restabliment.

Registre Civil

Mes de Novembre

Naixements—Joan Colom Perez, Rosari Camós Reinés, Francesc Ramos Sanchez, Joan Maymí Vila, Carles Ciutat Guri, Carles Salmeron Gomez i Pere Fornells Garrell. Total 7.

Defuncions—Ramon Ventura Bergeli, de 61 anys casat; Marian Fornés Sabater, de 72, casat; Pere Sanchez Caballero, de 69, casat; Joan Bardera Casanovas, de 69, casat; Blas Marchante Marqués, de 71; Lluís Gans Vergeli, de 14 mesos. Total 6.

Matrimonis—Lluís Matavera Reixach amb Irene Conejos Navarro, Jesús Lapeira Fores amb Maria Espier Martin, Francesc Morata Marin amb Carme Feliu Calabús. Total 3.

Moviment del Port

Mes de Novembre

Vapors nacionals:

Anciola N.º 1, Cabo Blanco, Cervera, Carolus, Cabo Carvoeiro, Berga, Pura Rasilla, Vilafranca i Comercio Total 9.

Vapors estrangers:

Castelar, Colón, Churruca, Bankdale i Zinal, anglesos; Mont-Kemel i Quartz, francesos; Sapinero, americana; Hellen, norueg; Simjackdree, tunisenc; Fulton, danès. Total 11.

Velers nacionals:

2.ª Carmencita, Virgen Desamparados, Joven Paquito, Lareño, Virgen del Mar, Fernando Gasset, Iepito, Carmen, Virgen del Carmen Pastora, José Galbeño i Félix Martí. Total 11.

Velers estrangers:

S. Anna, italià.

J. Cabarrocas-Lluch

Agent de Duanes Col·legiat

Cases a:

Port - Bou i Cerbère

CORRESPONSALS A PARIS:

3, Rue Saint-Vincent-de-Paul

CASA ALIADA: LAVION —

Rue Stanley, 80 - Bruxelles

Corresponsals a:

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELI-
LLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES

Casa central:

BARCELONA

Via Laietana núm 30

Teléfono, 2.060 - S. P.

AGRICULTORS!!

empleeu per tota classe de cultius

L'ADOB **FRUCTIDOR**

venda a tot-arreu

Fabricant: Josep Monclús Balagué .. TORTOSA

Companyia de Segurs sobre la Vida,

LA NATIONALE

La mes important i de mes sòlids prestigis entre les companyies franceses.

FUNDADA L'ANY 1830

LA PRÉSERVATRICE

Companyia de Segurs contra Accidents - Fundada l'any 1864.

Segurs d'Accidents del treball, Individuals, Responsabilitat civil per accidents de Tranvies, Automòbils, Carros i tota mena de vehicles, Corrents elèctriques, Responsabilitat Civil de farmacèutics, Combinat d'automòbils, complementari del de Vida, Robo, etc.

Representant: **DON ALFRED DIAZ SABALLS**

Doctor Ramon Perpiñá Mas

Especialista en malalties dels ulls. Ex-alumne de les Facultats de Medicina de París i Barcelona.

Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convingudes. Festius de 10 a 12.

Provença, 185. 1.-2
(Entre Aribau i Universitat),

ANIS DEL TIGRE EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

Bicicletas
Accesorios

Sports

SANROMÁ

Balmes, 62 - Teléfono A. 1445 - Barcelona

PIDAN
TARIFAS
DE
PRECIOS

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon Interurbà per a conf. n.º 6

CAP DE SANT SEBASTIÀ :::: PALAFRUGELL

Hotel RESTAURANT

Dirigit per Modest Lladó

En el punt més bell de la Costa Brava . Restaurant al cobert i a la carta . Còmodes habitacions

Autos turisme a la arribada dels trens a Palafrugell . Tel. 1405

EMILI NOYA

INSZAL·LACIONS

per aigua, gas i electricitat

Reparacions de maquinària

Carrer Major

Casanovas

Jastre

Palamós

**SASTRERIA
LLORENÇ VIVES**

Trajos d'última creació. - Especialitat en trajos de totes classes i gustos. - Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4. - PALAMOS

J. Amat i C^a

DISPESES I CASA DE MENJARS
ESMERAT SERVEI

ES SERVEIX A LA CARTA

Pi i Margall, 8 - Palamós

Una màquina que
s'està fent famosa en
molt breu temps, per
ses excel·lents quali-
tats.

Rheinmetall

Demaneu detalls i condi-
cions al seu Representant
Exclusiu:

Lloréns Castelló

— Tallers Gràfics —

P A L A M Ó S

Servei fixe i setmanal entre els ports de
Barcelona - St. Feliu de Guíxols - Palamós i Roses

per el Vapor

“Anciola”

de 200 tones

Consignatari

A BARCELONA :

Fran.º Arguimbau

Passeig de Colom, n.º 18

P A L A M O S

Josep Oller

Cervantes, 24 - Telèf. 52

ITINERARI

Sortida BARCELONA — Dimarts nit
Arribada a SANT FELIU — Dimecres matí.
Sortida SANT FELIU — Dimecres nit.
Arribada a PALAMOS — Dijous matí
Sortida PALAMOS — Dijous nit
Arribada a ROSES - Divendres matí Quinzenal
Sortida ROSES — Divendres nit
Arribada a PALAMOS — Dissabte matí
Sortida PALAMOS — Dissabte mig-día
Arribada a SANT FELIU — Dissabte tarda.
Sortida SANT FELIU — Dissabte nit
Arribada a BARCELONA — Diumenge matí

Moderna ESCOLÀ DE PIANO

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA E HISTÒRIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Especialitat en uniformes

Ronda de St. Pere, 7, ent.

Barcelona

**Maquinària
i Articles**
PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT — Fustatge per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per impremtes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'impremtes. — Màquines noves i RECONSTRUÏDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve e Barcelona